

OKRESNÍ SOUD V BRUNTÁLE

Došlo: - 2 -03- 2005 — hod

krát — příl. — rubr.

Toto rozhodnutí nabývá právní moci
dne 3. 2. 2005

Okresní soud v Bruntále
dne 4. 3. 2005

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě jednal dne 3.2.2005 ve veřejném zasedání v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Renaty Prausové a soudců JUDr. Bohumíra Vidury a JUDr. Václava Pacíka o odvolání obžalovaného M. V., nar. proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 3.11.2004, čj. 2T 37/2004-211,- a rozhodl **t a k t o :**

Z podnětu odvolání obžalovaného M. V. **z r u š u j e** se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b) tr.ř. v celém rozsahu a za podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. se obžalovaný

M. V.,

nar. v řidič. trvale bytem

nově uznává vinným,

ž e

v době od 1.4.2000 do 31.8.2003 v. místní část. mimo měsíců prosince 2000 a ledna 2001, kdy mu bylo strženo 5.580,-Kč, měsíců září až listopad 2001, kdy mu bylo strženo 8.206,-Kč a měsíci září až prosince 2002, kdy mu bylo strženo 10.000,-Kč, ničím nepřispěl na výživu svých nezl. dětí J. nar. následně

studujícího do 30.6.2003 a L. nat. V, ač mu tato povinnost vyplývala ze zákona a podle rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 15.2.1966, sp.zn. 18C 204/95 byl tak povinen činit měsíčně částkou ve výši 2.000,-Kč a od 1.7.2003 částkou 1.000,-Kč, vše k rukám matky dětí V, provdané K, které tak dluží 20.644,-Kč, když následně po stržení ze mzdy zaměstnavatelem bylo zapláceno 9.802,-Kč, přičemž o děti ani jinak nepečoval a nejevil o ně zájem při nástupech do zaměstnání vyživovací povinnost nenahlásil a nežádal o provádění srážek z příjmů pro výživné, které bylo sráženo po doručení rozhodnutí soudu, opakovaně s ním byl pracovní poměr zaměstnavatelem zrušen pro neplnění pracovních povinností a opakovaně sám skončil pracovní poměr, ani měl zajištěno zaměstnání další a zbavil se tak sám možnosti získat pravidelné příjmy, ze kterých by byl schopen výživné platit a vzhledem k tomu jeho jednání a nedostatečné finanční situaci v rodině matky, musel být na výživu nezletilých v době od 1.4.2000 do 30.11.2000 a od 1.2.2001 do 31.8.2001 vyplácen příspěvek a dluží tak nyní Městskému úřadu v za uvedená období 23.288,-Kč, když na tento dluh zaplatil částku 200,-Kč,

t e d y

úmyslně se vyhýbal plnění své zákonné povinnosti vyživovat jiného a vydal činem oprávněnou osobu nebezpečí nouze,

č í m ž s p á c h a l

restný čin zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 2,3 tr.zák,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 213 odst. 3 tr.zák. k trestu odnětí svobody v trvání 1 (jednoho) roku.

Podle § 58 odst. 1, 59 odst. 1 tr.zák. výkon trestu odnětí svobody se podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 (dvou) roků.

O d ů v o d n ě n í :

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné odvolací lhůtě odvolání obžalovaný M. V. a zaměřil je do výroku o vině a jak uvedl, především do výroku o trestu. Namítal, že se nepodařilo prokázat, že by úmyslně se vyhýbal plnění zákonné povinnosti ve smyslu § 213 odst. 2 tr.zák. a žalobě se nepodařilo prokázat, že by se zbavil možnosti získávat pravidelné příjmy a byl propuštěn pro neplnění pracovních povinností. V době, kdy neplatil výživné, žil ze sociální podpory, neměl možnost usilovat o trvalé zaměstnání. Měl za to, že výživné za něj plní Městský úřad. V současné době obžalovaný je zaměstnán jako řidič u firmy a k únoru 2005 by dlužné výživné mělo být úplně uhrazeno. Pokud jde o výživné ve vztahu k Městskému úřadu v toto je pravidelně spláceno, formou dohody o splátkách, a má proto za to, že k němu nelze přihlížet. Navrhoval zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu I. stupně k novému projednání, aby se vypořádával se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí.

Z podnětu podaného odvolání krajský soud přezkoumal z hledisek uvedených v § 254 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, neboť proti nim bylo odvolání podáno, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo a po vyhodnocení věci dospěl k závěru, že je nutno postupovat tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí odvolacího soudu.

Pokud jde o výrok o vině, soud I. stupně provedl všechny potřebné a pro posouzení věci nezbytné důkazy, které posléze odpovídajícím způsobem v souladu s ustanovením § 2/6 tr.ř. vyhodnotil. V těch částech napadeného rozsudku, které se týkají výroku o vině, soud I. stupně vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil. Z těchto důvodů je možno skutková zjištění, která soud I. stupně učinil, považovat za správná a úplná a lze na ně v tomto směru odkázat. Z hlediska namítaného nedostatku subjektivní stránky žalovaného trestného činu je nutno uvést, že obžalovaný měl vědomost o povinnosti měsíčně přispívat na výživu svých nezletilých a posléze studujících dětí, a to částkou 1.000,-Kč na každé dítě, což je patrné z rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 15.2.1996, čj. 18T 204/95. Z listinných důkazů, jak jsou založeny ve spise je též zřejmo, že obžalovaný, ač byl zaměstnán, ne vždy nahlásil svou vyživovací povinnost a pracovní poměr byl skončen z jeho strany, aniž prakticky měl zajištěno další zaměstnání, a to vše i při vědomí, že je otcem dvou nezletilých dětí. O neuspokojivé finanční situaci rodiny matky dětí J. a L. pak svědčí i ta skutečnost, že k odvrácení hrozící nouze byl vyplácen Městským úřadem příspěvek na výživu těmto dětem, přičemž obžalovaný zcela vědomě počítal s tím, že tento příspěvek bude vyplácen i v budoucnu. Odvolací soud pouze proto v části výroku o vině upravil dobu plnění vyživovací povinnosti, když mezi tím zanikla vyživovací povinnost synovi J. dnem 31.8.2003 a upřesnil výši dluhu na vyplaceném příspěvku na výživu, který poskytl Městský úřad v. Jednání obžalovaného M. V. bylo právně kvalifikováno jako trestný čin zanedbání povinné výživy podle § 213/2,3 tr.zák..

Krajský soud přezkoumal napadený rozsudek i ve výroku o trestu, který byl uložen obžalovanému M. V. a dospěl k závěru, že s ohledem na skutečnost, že obžalovaný v současné době vyživovací povinnost plní a splácí částečně i dluh na příspěvku na výživu, na místě je uložení trestu odnětí svobody v trvání 1 roku, přičemž trestu odnětí svobody se podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 2 roků. Bude na obžalovaném, aby žil řádným životem v uvedené době, jinak by mohlo být rozhodnuto o výkonu takto podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. S ohledem na shora uvedené bylo rozhodnuto

tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku odvolacího soudu.

Poučení:

1. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
2. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí odvolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b/1a)-l) nebo § 265b/2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Krajský soud v Ostravě

- dne 3.2.2005 -

Za správnost vyhotovení:
Emília Balážová

Balážová

JUDr. Renata Prausová, v.r.
předsedkyně senátu